

Lieve Sander, daar was het dan ineens vandaag, het bericht waar ik zo niet aan wil, niet op zit te wachten, waar ik zoveel innerlijke strijd om heb en wat ik allemaal even niet zo kan bevatten, maar het was uitgesproken, de artsen konden niks meer voor je doen.

Lieverd je geest was nog zo aan het knokken, maar je lichaam kon echt niet meer.

Jij lieve lieve Sander die 16 jaar geleden op je 17de leeftijd moest accepteren om verlamd vanaf je nek te leren leven, dat deed je en hoe! Wat jij jezelf allemaal hebt aangeleerd om een mens waardig bestaan te kunnen leven, dat leert geen onderwijs je, nee die kracht kwam vanuit jou, petje af! Je was attent, altijd kaartjes met onze verjaardagen, mailtjes, uitnodigingen voor je verjaardagen en bezoeken thuis! Je was positief, liefdevol, hartelijk, open, attent en een lekker tikkie eigenwijs.

Ik ken niemand die zoveel aan anderen gaf als jij, je laatste cent ging nog naar anderen wat een voorbeeld, een groots mens en groot hart had jij.

Dat je maar rust mag vinden lieve Sander, want dat, dat heb je meer dan verdiend!

Zeventien jaar lang was je een gezonde, opgewekte en levenslustige jongen. Je ging naar de bakkersschool in Arnhem, want je wilde bakker worden en maakte allerlei lekkernijen in je opleiding.

Toen sloeg het noodlot toe in oktober 2001.

Ondanks de zware handicap vond je het toch zinvol om te blijven leven en iedereen had daar ontzettend veel bewondering voor.

Je maakte veel uitstapjes met ons en we gingen op vakantie en daar genoot jij van.

Je was een geweldige lieve zoon, broer, zwager en oom met een hart van goud! Dat waardeerden wij enorm!

Lieve, lieve Sander, we zullen je nooit vergeten. Je blijft altijd diep in ons hart, want je hebt heel veel betekend voor ons.

Je was een bijzondere zoon! We zullen je heel erg gaan missen!

Je hield niet op met vragen of je op gitaarles mocht, ook al was je daar nog te jong voor. Zo nam je in groep 2, 5 jaar oud, jouw gitaar mee naar school en in de kring speelde je daar liedjes op. Gitaar spelen kon je eerder dan lezen.

Wanneer er 3 van de 6 weken zomervakantie voorbij waren, zei je dat je al bijna weer naar school moest.....

Je had bij ons als eerste een mobiele telefoon. Die 2 nummers worden nog steeds gebruikt en zullen wij altijd blijven gebruiken.

Na oktober 2001 werd alles anders.

Toch kwamen daar ook heel mooie momenten.

Je was dankbaar voor alles wat wij met z'n drietjes deden. Daarom mochten wij van jou mee met een luchtballon. Je genoot toen je ons de lucht in zag gaan en weer zag landen!

Wij vinden het heel fijn dat je het in Gorinchem zo goed naar je zin had. Je woonde er op een fijne afdeling waar een warme sfeer hangt. Helaas waren het maar 15 maanden.

Sander, *met een diepe buiging neem ik afscheid!* Dank ik je voor 33 mooie jaren!

Ik ging liever spelen met mijn broertje dan met vriendinnetjes.

We maakten deeltjes eerst met de poppen/ barbies spelen en daarna met de auto's. Daar hielden we ons dan ook aan.

Je was nooit chagrijnig, nou ja wel als Ajax verloren had (dan was je echt niet te genieten) en als je naar je zin te laat wakker/ gewassen werd.

Toen je neefje Bram werd geboren vroeg je je af of je wel een band met hem zou krijgen, omdat je hem niet vast kon houden en niet kon knuffelen. Nou die band was er gelijk, je straalde zoveel liefde uit!

Lotte en Bram kunnen niet om Ajax heen. Ze kregen het allemaal van jou pyjama's, slabbetjes, sokken, sloffen, shirtjes, broekjes, vesten en een pet. Niks was gek genoeg voor jou. Het werd bijna standaard als oom Sander komt, zijn er kadootjes.

We zullen je nooit vergeten! Dag lief broertje van me!

Sander, mijn bijzondere neef!

's Morgens in het hotel een ontbijtbuffet. Je verzamelde crackers, boter en jam. Mooi meegenomen, want we gaan bijna met vakantie!
Jouw lichaam gaf het op, maar je blijft in onze gedachten als een uniek mensenkind!

Sander is een heel bijzondere jongen. Ik heb veel van hem geleerd.
Zelf ben ik helemaal geen keukenprinses, maar Sander kreeg mij toch zo gek dat ik cakes ging bakken.

Sander zocht recepten voor mij en voor mijn verjaardag kreeg ik zelfs een cake-blik.

Sander was een heel trotse oom!

*Leef je voor geluk
Of sterf je van verdriet
En voelt dat als een keuze
Of heb jij die keuze niet*

*Het maakt niet echt iets uit
Of dat de waarheid is of niet
Het is hoe jij het ziet*

Sander bewoog mij ertoe om spelletjes te spelen. En dat terwijl ik daar eigenlijk een enorme hekel aan heb.

Eén van de meest bijzondere eigenschappen vond ik zijn betrokkenheid.

Hoe ziek hij ook was, altijd had hij belangstelling voor anderen.

Sander was super attent voor de vrijwilligers in Arnhem.

Ik heb veel aan Sander gehad. Door hem ben ik mijn hart gaan volgen.

Ik ben ongelooflijk trots op hoe hij in het leven stond, nooit zijn hoofd liet hangen maar altijd positief bleef, aandacht had voor anderen.

Dank je wel lieve Sander voor alle mooie herinneringen! Ik ga je missen, kanjer!

we laten je stil achter
we gaan stil weg

de dag
deze dag waar we allemaal tegenop zagen
is bijna voorbij

en morgen gaan we verder

maar
de dag dat ik niet meer
aan je denk
bestaat niet

de dag waarop ik
je vergeten ben
komt niet

de dag waarop ik
vergeet hoe dankbaar ik ben
dat je er was
volgt mij niet

de dag waarop ik blij ben
dat je er was is
worden alle dagen

morgen gaan we verder

we laten je niet stil achter
en we nemen je met ons mee